

ורדה דואר : בבית־הקפה

הצפרים האפורות
נמרו מתחת לשלחנות,
וכאלו מקשיבות היו
לצלילים האפורים, ששהו
שצה ארבה, על הגלים הקצרים
שבקעו מתוך המקלט בצרצורים.
הוא התנשב ליד השלסן הרבוע,
כאלו מאז היה זה מקומו הקבוע,
והשחיל בי מבטים חומים,
כדי שאנסה לתפר את הרנחים
הקרועים בין שני הכסאות
שנצבו על האריחים, קפואות.
לפתע הבחין שהצפרים המנתרות
אינן כה אפורות
שגש משהו כחל וצמק
בזיר הנציר הזה, המתוק,
ואז, כשהייתי תרה את השיר,
תפרו לנו הצפרים את הקרע באויר.
והכסאות חרקו,
ונשמו לרוחה.